

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא

פרשת צו

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

כב עֲשֵׂק אֶת-עֲמִיתוֹ: אוֹ-מֵצֵא
אֲבֵרָה וְכַחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-
שָׁקֶר עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחֹטֵא בְּהֵנָה:
כג וְהָיָה כִּי-יִחְטֹא וְאִשָּׁם וְהָשִׁיב
אֶת-הַגְּזֻלָּה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-
הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עֲשָׂק אוֹ אֶת-
הַפְּקֻדֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ
מִפְטוּר כד אֶת-הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר מֵצָא: אוֹ
מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשָׁקֶר
וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּחֲמִשְׁתּוֹ
יִסַּף עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ
כה בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוּ: וְאֶת-אֲשָׁמוֹ
יָבִיא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-
הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל-
כו הַכֹּהֵן: וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:
זא וידבר יהוה אל-משה לאמר:
ב צו את-אהרן ואת-בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על-המזבח כל-
הלילה עד-הפקד ואש המזבח
ג תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד
ומכנסי-בד ילבש על-בשרו
והרים את-הדשן אשר תאכל
האש את-העלה על-המזבח
י ושמו אצל המזבח: ופשט
את-בגדיו ולבש בגדים

אחרים והוציא את-הדשן
אל-מחויץ למחנה אל-מקום
ה טהור: והאש על-המזבח
תוקד-בו לא תכבה ובער עליה
הכהן עצים בפקד בפקד וערד
עליה העלה והקטיר עליה
י חלבי השלמים: אש תמיד
תוקד על-המזבח לא תכבה:
ז* וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני-אהרן לפני
ח יהוה אל-פני המזבח: והרים
ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר
על-המנחה והקטיר המזבח
יח ריח ניחח אזכרתה ליהוה:
ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן
ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל-מועד
י יאכלוה: לא תאפה חמץ
חלקם נתתי אתה מאשי קדש
קדשים הוא כחטאת וכאשם:
יא כל-זכר בבני אהרן יאכלנה
חק-עולם לדורתכם מאשי
יהוה כל אשר-יגע בהם
יקדש:
יב וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
יג זה קרבן אהרן ובניו אשר-
יקריבו ליהוה ביום המשח
אותו עשירת האפה סלת

מנחה תמיד מחציתה בפקד
יד ומחציתה בערב: על-מחבת
בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפינו מנחת פתים תקריב
טו ריח-ניחח ליהוה: והכהן
המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק-עולם ליהוה כליל
טז תקטר: וכל-מנחת כהן כליל
תהיה לא תאכל:
יז וידבר יהוה אל-משה לאמר:
יח דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר
זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קדש
יט קדשים הוא: הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש
כ תאכל בחצר אהל מועד: כל
אשר-יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על-הבגד
אשר יזה עליה תכבס במקום
כא קדש: וכלי-חרש אשר
תבשל-בו ישבר ואם-בכלי
נחשת בשלה ומרק ושטף
כב במים: כל-זכר בפהנים יאכל
כג אתה קדש קדשים הוא: וכל-
חטאת אשר יובא מדמה אל-
אהל מועד לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף:
ז

ינקיביל בירצה בכורה קדאם אללה: 9. והנתרת - ואל
ביפעל מינהא יאכלו אהרון ובנינו פטיר תתאכל פי מכאן
מקדאם פי חוש כימית מיעאד יאכלוהא: 10. לא - לם
תנכיביו כאמיר קסמהון עטית ליהא מן קוראבני כאץ
אלאקדאם היא כיל דכוויה וכיל אתם: 11. כל - גמיע
דכר פי בנין אהרון יאכילהא ריסיס דהר לאגיללכון מן
קורבין אללה גמיע אלדי ינדק פיהון יתקדס:

12. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 13. זה -
האדא קרבן אהרון ובנינו אלדי יקרבו קדאם אללה פי יום
מסח אלו עיטיר אלכילה צמיד הדיה דאיימא ניציפהא
פיל ציביח וניציפהא פיל עיטא: 14. על צג פיל זית
תנציניע מלתותיה תגיבהא מכבוזיה הדיית פתאפית
תקריב ינקיביל בירצה קדאם אללה: 15. והכהן -
ואלכאדים אלממסוח עווצו מן בנינו יצנע ליהא ריסיס דהר
קדאם אללה כאליץ תתבכר: 16. וכל - וגמיע הדיית
כאדים כאליץ תכון לם תתאכל:

17. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 18. דבר -
כאליס אלא אהרון ואלא בנינו קאיילא האדי שריעית
דכוויה פי מכאן אלדי תנדיביח אלסעידיה תנדיביח
אלרכווייה קדאם אללה כאץ אלאקדאם היא: 19. הכהן -
אלכאדים אלמדאכי ליהא יאכילהא פי מכאן מקדאם
תתאכל פי חוש כימית מיעאד: 20. כל - גמיע אלדי ינדק
פי לחמהא יתקדס ואלדי יריש מן דמה עלא אלתוב אלדי
יריש עליהא תנכיסיל פי מכאן מקדאם: 21. וכלי -
ואוואני פיכאר אלדי תנטיבין פי ינכיסיר ואנכאן פי אוואני
נחאס אנטבכית וינטייף ויתקיע פיל מא: 22. כל -
גמיע דכר פיל כידאם יאכול ליהא כאץ אלאקדאם היא:
23. וכל - וגמיע דכוויה אלדי ינגב מן דמהא אלא כימית
מיעאד ליגפיר פיל קדוס לם תתאכל פיל נאר תחתיריק:

רפיקו: 22. או וגיד צייעה וינכור פיהא ויחליף על באטיל
עלא וחדיה מן גמיע אלדי יצנע אלנאסאן ליכטא פיהון:
23. וזיה - ויכון אין יכטא ויאתם וירגיע אלא אלבלצא
אלדי בליץ או אלא אלעילים אלדי צלם או אלא אלובאליה
אלדי וכאל מעו או אלא אלעיעה אלדי ויגיד: 24. או מן
גמיע אלדי יחליף עליה לל באטיל ויופי אלו פי רסמאלו
וכימסו יזיד עליה לאלדי הוא לו יגעלו פי יום אתאמו:
25. ואת - ואלא אתמו יגיב קדאם אללה כיביש כאמיל מן
אלגנאם פי תמאנו לל אתם אלא אלכאדים: 26. וכפר -
ויגפיר עליה אלכאדים קדאם אללה וינסיפח לו עלא
וחדיה מן גמיע אלדי יצנע ליאתם פיהא:

ו

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. צו - וואצי
אלא אהרון ואלא בנינו קאיילא האדי שריעית סעידיה היא
סעידיה עלא מוקדיה עלא אלמדבח טול אלליל חיתא
אלציביח ונאר אלמדבח תווקיד פי: 3. ולבש - וילביס
אלכאדים קאמיץ עלא קארו ושרוויל כיתאן ילביס עלא
לחמו וירפע אלא אלסוופיה אלדי תחריק אלנאר אלא
אלסעידיה עלא אלמדבח ויגעלו ליזיק אלמדבח:
4. ופשט - וישלח אלא אתיאו וילביס אתיב אכראנין
ויכריג אלא אלסוופיה אל מן ברא ללמחט אלא מכאן דיכי:
5. והאש - ונאר [עלא] אלמדבח תווקיד פי לם תנטיפי
וישעיל עליהא אלכאדים חטב פיל ציביח פיל ציביח ויצף
עליהא אלסעידיה ויבכיר עליהא שחם אלאסלאים:
6. אש - נאר דאימן תווקיד עלא אלמדבח לם תנטיפי:
7. וזאת - והאדי שריעית אלהדיה קאריב ליהא בנין
אהרון קדאם אללה אלא קדאם אלמדבח: 8. והרים -
וירפע מינו פי חפינתו מן צמיד להדיה ומן זיתהא ואלא
גמיע לבאניה אלדי עלא אלהדיה ויבכיר אלמדבח

בפירוט אבישור 1989, עמ' 140-142. 4. למחנה - וכן ב. ד: לל עסכאר,
כתרגום רס"ג: אלעסכר. 14. מרכבת - כלולה, וכן ב. ג: מסלוקא -
שלוקה, כפירוש רש"י: חלוטה ברותחין כל צרכה. תפיני - אפוייה, וכן בגד,
כפירוש רש"י: אפוייה אפוייה הרבה. אחר חליטתה אופה בתנור, וחזור
ומטנגה במחבת. על המילה "תופינים" בעברית, בערבית ובארמית, ראה
אלוני 1992, עמ' 151-157. 15. כליל - וכן ב. ד: כולהא. ג: גומלותהא
או כולהא. 21. ומרק ושטף - ד בסדר הפוך של הפעלים: ויתקיע
וינטייף. ב: וינגילי וינטייף. ג: ומרק - וינגילי או יתקיע, ושטף -
וינטייף.

של רס"ג. ג: פי תסלים יד - במסירת יד, בתשלום יד. בגזל - כלם = בגד:
בליץ, וכן בפסוק 23. 24. בראשו - בקרן שלו, וכן בגד, כפירוש רש"י: הוא
הקרן, ראש המסמן. וכן רד"ק: קרן הדבר יקרא ראש, כי הוא ראש הדבר
ותחלתו, ואחר כן בא עליו הרוח. על "ראש" ו"קרן" בלשונות השונות, ראה
בפירוט קוטשר 1965, עמ' 102-103.

ו

3. מדו בד - כתונת לפי מידתו. תרגם קמיץ כתרגום רס"ג: קמיצא.
בניגוד לתרגומים אחרים. ב: כתונייה כיתן - כתונת פשתה. ג: תוב
כיתאן - בגד פשתה, כתא (לבושין דבוץ). על "כתונייה" ועל "קמיץ", ראה

זא וזאת תורת האשם קדש
 ב קדשים הוא: במקום אשר
 ישחטו את העלה ישחטו
 את האשם ואת דמו יזרק
 ג על המזבח סביב: ואת כל-
 חלבו יקריב ממנו את האלה
 ואת החלב המכסה את-
 ד הקרב: ואת שתי הפליות ואת-
 החלב אשר עליהן אשר על-
 הפסלים ואת היתרת על-
 הכבד על הפליות יסירנה:
 ה והקטיר אתם הפהן המזבחה
 ו אשה ליהוה אשם הוא: כל-
 זכר בפהנים יאכלנו במקום
 קדוש יאכל קדש קדשים
 ז הוא: כחטאת כאשם תורה
 אחת להם הפהן אשר יכפר-בו
 ח לו יהיה: והפהן המקריב את-
 עלת איש עור העלה אשר
 ט הקריב לפהן לו יהיה: וכל-
 מנחה אשר תאפה בתנור וכל-
 נעשה במרחשת ועל מחבת
 לפהן המקריב אתה לו תהיה:
 י וכל מנחה בלולה בשמן
 וחרבה לכל בני אהרן תהיה
 איש כאחיו:

שלישי
 יא וזאת תורת זבח השלמים
 יב אשר יקריב ליהוה: אם על-
 תודה יקריבנו והקריב על-

זבח התודה חלות מצות
 בלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחים בשמן וסלת מרבכת
 יג חלת בלולת בשמן: על חלת
 לחם חמץ יקריב קרבנו על-
 יד זבח תודת שלמיו: והקריב
 ממנו אחר מכל קרבן תרומה
 ליהוה לפהן הזרק את דם
 טו השלמים לו יהיה: ובשר זבח
 תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל
 טז לא יניח ממנו עור בקר: ואם-
 נדר או נדבה זבח קרבנו
 ביום הקריבו את זבחו יאכל
 וממחרת והנותר ממנו יאכל:
 יז והנותר מבשר הזבח ביום
 יח השלישי באש ישרף: ואם
 האכל יאכל מבשר זבח
 שלמיו ביום השלישי לא
 ירצה המקריב אתו לא יחשב
 לו פגול יהיה והנפש האכלת
 יט ממנו עונה תשא: והבשר
 אשר יגע בכל טמא לא יאכל
 באש ישרף והבשר כל טהור
 כ יאכל בשר: והנפש אשר-
 תאכל בשר מזבח השלמים
 אשר ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
 כא ונפש פי-תגע בכל טמא
 בטמאת אדם או בבהמה
 טמאה או בכל שקץ טמא

ואכל מבשר זבח השלמים
 אשר ליהוה ונכרתה הנפש
 ההוא מעמיה:
 *

כב וידבר יהוה אל משה לאמר:
 כג דבר אל בני ישראל לאמר
 כל חלב שור וכשב ועז לא
 כד תאכל: וחלב נבלה וחלב
 טרפה יעשה לכל מלאכה
 כה ואכל לא תאכלו: פי כל אכל
 חלב מן הבהמה אשר יקריב
 ממנה אשה ליהוה ונכרתה
 הנפש האכלת מעמיה:
 טו וכל דם לא תאכלו בכל
 מושבתיכם לעוף ולבהמה:
 כז כל נפש אשר תאכל כל דם
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
 **

כח וידבר יהוה אל משה לאמר:
 כט דבר אל בני ישראל לאמר
 המקריב את זבח שלמיו
 ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
 ל מזבח שלמיו: ידיו תביאנה
 את אשי יהוה את החלב
 על החזה וביאנו את החזה
 להניף אתו תנופה לפני יהוה:
 לא והקטיר הפהן את החלב
 המזבחה והיה החזה לאהרן
 לב ולבניו: ואת שוק הימין תתנו
 תרומה לפהן מזבחי שלמיכם:

* בספרי אשכנז וספרד אין פרשה
 ** בספרי תימן אין פרשה

דבחו יתאכל ומן תאני יום ואל ביפעל מינו יתאכל:
 17. והנותר - ואל ביפעל מן לחם אלדבח פי יום אלתאלית
 פיל נאר יחתיריק: 18. ואם - ואנכאן תכול יתאכל מן
 לחם דבח אסלאיימו פי יום אלתאלית לם ירתיצי אלמקריב
 אלו לם ינחסיב לו מכיס יכון ואלנפס אל איבתיתאכל
 מינו דנבא תקבל: 19. והבשר - ואללחם אלדי ינדק פי
 גמיע ניגיס לם יתאכל פיל נאר יחתיריק ואללחם גמיע
 דיכי יאכול לחם: 20. והנפש - ואלנפס אלדי תאכול לחם
 מן דבח אלאסלאיים אלדי קדאם אללה ונגסתו עליה
 ותנקיטיע דאליך אלנפס מן קומהא: 21. ונפש - ונפש אין
 תנדק פי גמיע ניגיס פי נגסית אנסאן או פי בהימיה נגסיה
 או פי גמיע ריגיס ניגיס ויאכול מן לחם דבח אלאסלאיים
 אלדי קדאם אללה ותנקיטיע דאליך נפס מן קומהא:
 22. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 23. דבר -
 כאלים אלא בנין ישראל גמיע שחם תור וזרוף
 ומאעיו לם תאכלו: 24. וחלב - ושחם לאשיה ושחם
 פטיסיה ינציניע לגמיע סנעא ואכל לם תאכלו: 25. כי -
 אין גמיע אכיל שחם מן ליבהימיה אלדי יקריב מינא קורבן
 קדאם אללה ותנקיטיע נפס אלאכליה מן קומהא:
 26. וכל - וגמיע דם לם תאכלו פי גמיע מגליסכון לל טיר
 ולל בהימיה: 27. כל - גמיע נפס אלדי תאכול גמיע דם
 ותנקיטיע דאליך נפס מן קומהא: 28. וידבר - וכלם
 אללה אלא מוסה קאילא: 29. דבר - כאלים אלא בנין
 ישראל קאילא אלמקריב אלא דבח אסליימו קדאם אללה
 יגיב אלא קרבנו קדאם אללה מן דבח אסליימו: 30. ידיו
 - ידיה תגיבהא אלא קורבין אללה אלא שחם עלא אלזור
 יגיבו אלא אלזור ליחריך אלו תחריכה קדאם אללה:
 31. והקטיר - ויבכיר אלכאדים אלא אלשחם אלמדבח
 ויכון אלזור לאהרון ולבנינו: 32. ואת - ואלא סאק

ז

1. וזאת - והאדי שריעית אלאתם כאץ אלאקדס הוא:
 2. במקום - פי מכאן אלדי ידבחו אלא סעידיה ידבחו אלא
 אלאתם ואלא דמו יריש עלא אלמדבאח מסתדיר: 3. ואת
 - ואלא גמיע שחמו יקריב מינו אלא לייה ואלא אלשחם
 אלמגאטי אלא אלגוף: 4. ואת - ואלא כלוותין ואלא
 אלשחם אלדי עליהון אלדי עלא ליכווציר ואלא זאייד עלא
 אלכיביד עלא אלכיליה יזוילחא: 5. והקטיר - ויבכיר
 ליהון אלכאדים לל מדבח קורבן קדאם אללה אתאם הוא:
 6. כל - גמיע דבר פיל כידאם יאכלו פי מכאן מקדאס
 יתאכל כאץ אלאקדאס הוא: 7. בחטאת - כל דכוויה כיל
 אתאם שריעא וחדיה ליהון אלכאדים אלדי יגפיר פי לו
 יכון: 8. והכהן - ואלכאדים אלמקריב אלא סעידיה רגול
 גיליד סעידיה אלדי קראב לל כאדים לו יכון: 9. וכל -
 וגמיע הדיה אלדי תנכיביו פיל תנור וגמיע נענעית פיל
 מקליה ועלא צג לל כאדים אלמקריב ליהא לו תכון:
 10. וכל - וגמיע הדיה מבסוסיה פיל זית ונשפיה לגמיע
 בנין אהרון תכון רגול כי אכו:
 11. וזאת - והאדי שריעית דבח אלאסלאיים אלדי יקריב
 קדאם אללה: 12. אם - אנכאן עלא אלשכראן יקרב
 ויקריב עלא דבח שכראן בראזיק פטיר מבסוסא פיל זית
 ורקאייק פטיר ממסוחין פיל זית וסמיד מלתותיה בראזיק
 מלתותא פיל זית: 13. על - עלא בראזיק טועאם
 כאמיר יקריב קרבנו עלא דבח שכראן אסליימו:
 14. והקריב - ויקריב מינו ואחיד מן גמיע קרבן רפעא
 קדאם אללה לל כאדים אלביריש אלא דם אלאסלאיים לו
 יכון: 15. ובשר - ולחם דבח שכראן אסליימו פי יום
 קרבנו יתאכל לם יכאלי מינו חיתא ציביח: 16. ואם -
 ואנכאן נידיר או צבייה דבח קרבנו פי יום תקריבו אלא

ז

11. זבח השלמים - דבח אלאסלאיים, בדומה לרס"ג: דבח אלסלאמה.
 12. תודה - וכן גר, כתרנום רס"ג, שתרנום "שכר" (תודה). ב: איסתקרר
 - הודאה, כפירוש רש"י: אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו.

וכן בהמשך. 18. פגול - מבוזה, בזוי, ככל הנראה כתרנום רס"ג
 באחת הנוסחאות: כאלכאיים. ב: ריגיס, כתרנום שקין. ג: מעדם -
 אבוד. כיריה - שנזא, בזוי. 21. שקץ - בד: דביב - זחל. 24. פרסה -

לג הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים
 וְאֶת־הַחֹלֶב מִבְּנֵי אֹהֶרֶן לְוִי
 לד תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לִמְנָה: כִּי
 אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק
 הַתְּרוּמָה לַקֹּחֲתִי מֵאֵת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמִיהֶם וְאֵת
 אֲתָם לְאֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו
 לַחֲק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 לה זֹאת מִשְׁחַת אֹהֶרֶן וּמִשְׁחַת
 בָּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקִּרְיָב
 לו אֲתָם לִכְהֹן לַיהוָה: אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה לֵתֵת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחוֹ
 אֲתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת
 לז עוֹלָם לְדֹרֹתָם: זֹאת הַתּוֹרָה
 לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וּלְחֻטָּאת
 וּלְאֵשֶׁם וּלְמִלֻּואִים וּלְזִבְחֵי
 השלמים: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
 קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי:

רבינו
 חא וידבר יהוה אל־משה לאמר: ס
 ב קח את־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ
 וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֵת פֶּר הַחֻטָּאת וְאֵת שְׁנֵי
 ג האילים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: וְאֵת
 כָּל־הָעֵדָה הִקְהֵל אֶל־פֶּתַח
 ד אֹהֶל מוֹעֵד: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה
 ה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת:
 ו וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־
 י בָּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם: וַיִּתֵּן
 עָלָיו אֶת־הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ
 בְּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־
 הַמְעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֶפֶד
 וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד
 ח וַיֹּאפֶד לוֹ בֹּו: וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־
 הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־
 ט הָאוּרִים וְאֵת־הַתְּמִיּוֹם: וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם
 עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מֹול פָּנָיו אֶת
 צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר
 י צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־
 יא אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם: וַיִּזֹּךְ
 מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעֲמִים
 וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־
 כָּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ
 יב לַקֹּדֶשׁ: וַיִּצֹק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה
 עַל רֹאשׁ אֹהֶרֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
 יג לַקֹּדֶשׁ: וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי
 אֹהֶרֶן וַיַּלְבֵּשֶׁם כֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר
 אֹתָם אֲבָנֵט וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם
 מַגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 חמישי
 יד מֹשֶׁה: וַיַּגֵּשׁ אֶת פֶּר הַחֻטָּאת
 וַיִּסְמֹךְ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
 טו עַל־רֹאשׁ פֶּר הַחֻטָּאת: וַיִּשְׁחַט

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־
 קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ
 וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
 הַדָּם יִצֹק אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ
 טז וַיִּקְדֹּשֶׁהוּ לַכֹּפֶר עָלָיו: וַיִּקַּח
 אֶת־כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֹּרֶב
 וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֵת־שְׁנֵי
 הַכֹּלִיֹּת וְאֵת־חֹלְבָהֶן וַיִּקְטֹר
 יז מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת־הַפֶּר
 וְאֵת־עֹרֹו וְאֵת־בִּשְׂרוֹ וְאֵת־
 פֶּרְשׁוֹ שָׂרָף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּנְחָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 יח וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ
 אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
 יט רֹאשׁ הָאֵיל: וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרֹק
 מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 כ סָבִיב: וְאֵת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחוֹ
 וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֵת־
 כא הַנִּתְחִים וְאֵת־הַפֶּדֶר: וְאֵת־
 הַקֹּרֶב וְאֵת־הַפְּרָעִים רֹחֵץ
 בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת־כָּל־
 הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא
 לְרִיח־נִיחָח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 כב וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל
 הַמִּלֻּואִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל:
 כג וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן
 עַל־תְּנוּף אֶזְוֹן־אֹהֶרֶן הַיְמָנִית
 וְעַל־בֶּהֱן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן

וגעל אלא ליעמאמיה עלא ראסו וגעל עלא ליעמאמיה
אלא קבאל וגהו אלא שך אלדבה תאג אלקדוס כאלדי וועא
אללה אלא מוסה: 10. ויקח - ואכר מוסה אלא זת
אלמסחה ומסח אלא אלמסכאן ואלא גמיע אלדי פי וקדס
ליהון: 11. ויז - וראש מינו עלא אלמדבח סבע מראת
ומסח אלא אלמדבח ואלא גמיע אוואני ואלא אלחוט ואלא
מרכוז ליקדיסהון: 12. ויעק - וסכב מן זת אלמסחה עלא
ראס אהרון ומסח אלז ליקדסו: 13. ויקרב - וקרב מוסה
אלא בנין אהרון ולבסהון כתונייאת וזנאר ליהון (פיל)
זינאר ורבאט ליהון עראקי כאלדי וועא אללה אלא מוסה:
14. ויגש - וקדס אלא ראתו דכווייה וסנר אהרון ובנינו
אלא ידיהון עלא ראס ראתו דכווייה: 15. וישחט - ודבח
ואכר מוסה אלא אלדס וגעל עלא קראני אלמדבח מסתדיר
פי איצביעתו ודכא אלא אלמדבח ואלא אלדס סכב אלא
אסאס אלמדבח וקדסו ליגפיר עליה: 16. ויקח - ואכר
אלא גמיע אלשחם אלדי עלא גוף ואלא זאיד אלכיביד
ואלא כלוותין ואלא שחמהון ובכר מוסה אלמדבח:
17. ואת - ואלא אלדאנו ואלא גילדו ואלא לחמו ואלא
זבלו חרק פיל נאר מן ברא לימחאט כאלדי וועא אללה אלא
מוסה: 18. ויקרב - וקרב אלא כיביש סעידה וסנרו
אהרון ובנינו אלא ידיהון עלא ראס אלכיביש: 19. וישחט
- ודבח וראש מוסה אלא אלדס עלא אלמדבח מסתדיר:
20. ואת - ואלא אלכיביש שקף לשיקאפו ובכר מוסה אלא
אלדאס ואלא אלשיקאף ואלא אלשחם: 21. ואת - ואלא
אלגוף ואלא אלכראעיב כצל פיל מא ובכר מוסה אלא
אלכיביש אלמדבח סעידה הוא קורבן ינקיביל בירצה הוא
קדאם אללה כאלדי וועא אללה אלא מוסה: 22. ויקרב -
וקרב אלא כיביש תאני כיביש תכמיל וסנרו אהרון ובנינו
אלא ידיהון עלא ראס אלכיביש: 23. וישחט - ודבח ואכר

אלימין תעטו רפעא לל כאדים מן דבח אסליימכון:
33. המקריב - אלמקריב אלא דם אלאסלאיים ואלא
אלשחם מן בנין אהרון לו תכון סאק אלימין ליל גיזו:
34. כי - אין אלא זור תחריכה ואלא סאק אלרפעא אכרת
מן ענד בנין ישראל מן ארבייח אסליימהון וגעלת ליהון
לאהרון אלכאדים ולבנינו לדיסים דהר מן ענד בנין
ישראל: 35. זאת - האדי מסחית אהרון ומסחית בנינו מן
קורבין אללה פי יום קרב ליהון ליל כאדים קדם אללה:
36. אשר - אלדי וועא אללה ליעטי ליהון פי יום מסחו
ליהון מן ענד בנין ישראל רסמית דהר לאגיילהון:
37. זאת - האדי אלשריעא לסעידה ליל הדייה ולל
דכווייה ולל אתם ולל תכמיל ולדבח אלאסלאיים:
38. אשר - אלדי וועא (ליהון) אללה אלא מוסה פי גבל
סיני פי יום וועא אלא בנין ישראל ליקריב אלא קרבנהון
קדאם אללה פי בר סיני:

ח

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 2. קח - כוד
אלא אהרון ואלא בנינו מעו ואלא אלאתייאב ואלא זת
אלמסחה ואלא ראתו דכווייה ואלא תנין ליכבוש ואלא טבק
אלפטיר: 3. ואת - ואלא גמיע גומעה גאוויק אלא באב
כימית מיעאד: 4. ויעש - וציניע מוסה כאלדי וועא אללה
אלז ותגאווקית אלגומעה אלא באב כימית מיעאד:
5. ויאמר - וקאל מוסה אלא גומעה האדא אלכאלם אלדי
וועא אללה ליתצנעו: 6. ויקרב - וקרב מוסה אלא אהרון
ואלא בנינו וכצל ליהון פיל מא: 7. ויתן - וגעל עליה
אלא ליכתונייה וזנאר אלז פיל זינאר ולבס אלז אלא
אלקפטאן וגעל עליה אלא אלפאדניה וזנאר אלז פי זגיף
אלפאדניה ושאר לו פי: 8. וישם - וגעל עליה אלא
אלסדרא אלא אלאנוואר ואלא אלכמאל: 9. וישם -

ח

נבלה. וכן ב. ד: פריסה - טרפה. 38. למנה - בד: לקיסם. ג: ליל קיסמיה
או גונו.

2. סל - טבק. כאמור לעיל, "טבק" עשוי מנצרים, ואינו מתאים
לתרגום "מחבת", כפי שתרגם רס"ג (ראה לעיל בבואור ב 6), רס"ג
תרגם כאן "סל" בערבית כמו בעברית. 6. וירחץ אתם - וכצל =

וגסל. 7. הכתנת - וכן ב. ראה בפירוט אבישור 1989, עמ' 140-142.
ד: בדניה. ויחגר אתו כאבנט - וכן ב, בדומה לרס"ג שתרגם
אבנט: זנאר. המעיל - אלקפטאן. על תרגום "מעיל" כ"כפתאן" בשמ"א
יח 4, כד 4, ש"ב יג 18, ראה אבישור 1995, עמ' 40. ויחגר אתו
כחשב האפר - ד: וזנארו בסניף אלכדניה. 23-24. בהן - את
"בהן" הראשון תרגם אלנכון "ביהים", אך בהמשך תרגם "ביהין".

כד רגלו הימנית: ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן הדם על-
תנוף אזנם הימנית ועל-בהן
ידם הימנית ועל-בהן רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם
כה על המזבח סביב: ויקח את-
החלב ואת האלה ואת כל-
החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ואת שוק הימין:
ט ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק אחד
וישם על החלבנים ועל שוק
כז הימין: ויתן את הכל על פני
אהרן ועל כפי בניו וינף אתם
כח תנופה לפני יהוה: ויקח משה
אתם מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא
כט ליהוה: ויקח משה את החזה
ויניפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה
למנה כאשר צוה יהוה את-
ל משה: ויקח משה משמן
שביעי
המשחה ומן הדם אשר על-
המזבח ויז על אהרן על בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
ויקדש את אהרן את בגדיו
ואת בניו ואת בגדי בניו אתו:

לא ויאמר משה אל אהרן ואל-
בניו בשלו את הבשר פתח
אהל מועד ושם תאכלו
אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צויתי לאמר
לב אהרן ובניו ואכלהו: והנותר
בבשר ובלחם באש תשרפו:
מפטיר
לג ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
לד את ידכם: כאשר עשה ביום
הזה צוה יהוה לעשות לכפר
לה עליכם: ופתח אהל מועד
תשביו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת
יהוה ולא תמותו כי-כן
לו צויתי: ועש אהרן ובניו את
כל הדברים אשר צוה יהוה
ביר-משה:
שמיני
טא ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ולזקני
ב ישראל: ויאמר אל אהרן קח-
לך עגל בן-בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימים והקרב לפני
ג יהוה: ואל בני ישראל תדבר
לאמר קחו שעיר-עזים
לחטאת ועגל וכבש בני-שנה
ד תמימים לעלה: ושור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה
ומנחה בלילה בשמן כי היום

ה יהוה נראה אליכם: ויקחו
את אשר צוה משה אל-פני
אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה
יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
* יהוה: ויאמר משה אל אהרן
קרב אל המזבח ועשה את-
חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את-
קרבן העם וכפר בעדם כאשר
ח צוה יהוה: ויקרב אהרן אל-
המזבח וישחט את עגל
ט החטאת אשר-לו: ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל-
י יסוד המזבח: ואת החלב
ואת הכלית ואת היתרת מן-
הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את-
* יא משה: ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למחנה:
יב וישחט את העלה ומצאו בני
אהרן אליו את הדם ויזרקו
יג על המזבח סביב: ואת העלה
המציא אליו לנתחיה ואת-
הראש ויקטר על המזבח:
יד וירחץ את הקרב ואת-
הכרעים ויקטר על העלה

אייאם ותחפצו אלא מחפצית אללה ולם תמותו אין כידא אתווצית: 36. ויעש - וציניע אהרון ובנינו אלא גמיע אלכלאם אלדי וצא אללה פי יד מוסה:

ט

1. ויהי - וכאן פי יום אלתאמין נדא מוסה לאהרון ולבנינו ולכתייארית ישראל: 2. ויאמר - וקאל אלא אהרון כוד לך עיגיל פאלו בקר לדכווייה וכיביש לסעידיה כמלין וקריב קדאם אללה: 3. ואל - ואילא בנין ישראל תכלים קאיילא כידו עתות מאעיז לדכווייה ועיגיל וחרוף בנין סניה כמלין לסעידיה: 4. ושור - ותור וכיביש לל אסלאיים לידבחו קדאם אללה והדייה מלתותיה פיל זית אין אליום אללה אתגלא אליכון: 5. ויקחו - ואכרו אלא אלדי וצא מוסה אלא קידאם כימית מיעאד וקירבו גמיע גומעה ווקפו קדאם אללה: 6. ויאמר - וקאל מוסה האדא אלכלאם אלדי ווצא אללה תצנעו ויתגלא אליכון כראם אללה: 7. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון קראב אלא אלמדבח וצנע אלא דכוותך ואלא סעידתך וגפיר ענאך ועאן אלקום וצנע אלא קרבן אלקום וגפיר ענהון כאלדי וצא אללה: 8. ויקרב - וקריב אהרון אלא אלמדבח ודבח אלא עיגיל דכווייה אלדי לו: 9. ויקריבו - וקרבו בנין אהרון אלא אדם אליה וגטץ אצבעתו פיל דם וגעל אלא קראני אלמדבח ואלא אדם עכב אלא אסאס אלמדבח: 10. ואת - ואלא אלשחם ואלא אלכיליה ואלא אלזאייד מן אלכיביד מן אלדכווייה בכאר אלמדבח כאלדי ווצא אללה אלא מוסה: 11. ואת - ואלא אללחם ואלא אלגיליד חרק פיל נאר מן ברא למחאט: 12. וישחט - ודבח אלא אלסעידיה והייארו בנין אהרון אליה אלא אדם וראשו אלא אלמדבח מסתדיר: 13. ואת - ואלא אלסעידיה הייארו אליה לשקפהא ואלא אלאס ובכר אלא אלמדבח: 14. וירחץ - וכסל אלא אלגוף ואלא אלכראעיב ובכר אלא אלסעידיה

ט

3. שעיר - עתות = עתוד. 4. נראה - התגלה אליכם, כת"א (מתגלי לכו). וכן להלן בפסוקים 6, 23. 9. יצק - צכב = סכב. 12. וימצאו - והכינו, קרוב לפירוש רש"י: לשון הושטה והומנה, וכן בפסוקים 13, 18. 14. וירחץ

מוסה מן דמו וגעל אלא קרקוט אידין אהרון אלימין ועלא ביהים ידו אלימין ועלא ביהין רגלו אלימין: 24. ויקרב - וקרב אלא בנין אהרון וגעל מוסה מן אדם אלא קרקוט אידנהון אלימין ועלא ביהין ידיהון אלימין ועלא ביהים רגלון אלימין ורש מוסה אלא אדם אלא אלמדבח מסתדיר: 25. ויקח - ואכר אלא אלשחם ואלא אללייה ואלא גמיע שחם אלדי אלא אלגוף ואלא זאייד אלכיביד ואלכלוותין ואלא שחמהון ואלא סאק אלימין: 26. ומסל - ומן טבק אלפטיר אלדי קדאם אללה אכר ברוקת פטיר ואחיד וברוקת טועם זית וחדיה ורקקה וחדיה וגעל אלא שחום ועלא סאק אלימין: 27. ויתן - וגעל אלא אלכיל אלא כפוף אהרון ועלא כפוף בנינו וחרך ליהון תחריכה קדאם אללה: 28. ויקח - ואכר מוסה ליהון מן אלא כפופהון ובכר אלמדבח אלא סעידיה תכמיל הימא קורבן לינקיביל בירצה הוא קדאם אללה: 29. ויקח - ואכר מוסה אלא אלזור וחרכו תחריכה קדאם אללה מן כיביש תכמיל למוסה כאן ליל גיזו כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 30. ויקח - ואכר מוסה מן זית אלמסחה ומן אדם אלדי אלא אלמדבח וראש אלא אהרון אלא אתייבו ועלא בנינו ועלא אתייב בנינו מעו וקדס אלא אהרון אלא אתייבו ואלא בנינו ואלא אתייב בנינו מעו: 31. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון ואלא בנינו טביכו אלא אללחם באב כימית מיעאד ותם תאכלו אלו ואלא אלטועם אלדי פי טבק אלתכמיל כאלדי ואצית קאילא אהרון ובנינו יאכלו: 32. והנותר - ואל ביפעל פיל לחם ופיל אלטועם פיל נאר תחרקו: 33. ומפתח - ומן באב כימית מיעאד לם תכרגו סבע אייאם חיתא יום תכימול אייאם תכמילכוון אין סבע אייאם יכמיל אלא וגייבכוון: 34. כאשר - כאלדי ציניע פיל יום האדא וצא אללה ליתצנעו ליגפיר עליכון: 35. ופתח - ובאב כימית מיעאד תגלסו נהאר וליל סבע

33. ימלא את ידכם - ימלא את חובתכם, בדומה לתרגום רס"ג: תכמיל ואנבכם (=יטלאו חובתכם), וראה דירנבורג 1893, עמ' 154. הביטוי "למלא יד" נמצא בשמות כט 9, 29, 33. ומשמעו ככל הנראה לתת בידי הכהן דבר כלשהו המסמל קבלת התפקיד. ראה בפירוט בפירושים.

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005